

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 725/2567

นางสาว ธ.โจทก์ นางสาว ภ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343, ป.อ. มาตรา 180

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำความผิดฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญา ผู้กระทำจะต้องมีการนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี การที่จำเลยที่ 2 ในฐานะทนายความโจทก์ ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ 1 มิใช่การนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี แต่เป็นอำนาจที่จำเลยที่ 2 กระทำได้ตามที่โจทก์มอบหมายไว้ในใบแต่งตั้งทนายความ หากการกระทำของจำเลยที่ 2 ฝ่าฝืนความประสงค์ของโจทก์ และทำให้โจทก์เสียหายอย่างไร ก็ต้องไปว่ากล่าวกันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คดีของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ไม่มีมูลความผิดฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีอาญา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 341, 343, 180วรรคสอง และให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้เงิน 5,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายแก่โจทก์ ศาลชั้นต้นได้ไต่สวนมูลฟ้องแล้วพิพากษายกฟ้อง และยกฟ้องคดีส่วนแพ่งโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแพ่งสำหรับจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ แต่ให้รับฟ้องคดีส่วนแพ่งระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการแรกว่า คดีของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 มีมูลความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนหรือไม่ เห็นว่า การกระทำอันจะเป็นการฉ้อโกงประชาชน ลักษณะของการหลอกลวงที่แสดงออกด้วยข้อความเท็จ จะต้องมิเจตนากระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไปโดยมุ่งหมายให้แพร่หลายทั่วไปในหมู่ประชาชน คดีนี้ได้ความจากผู้รับมอบอำนาจโจทก์ว่า ขณะจำเลยที่ 1 ชักชวนโจทก์ให้ร่วมลงทุนซื้อขายทองคำแท่งจำเลยที่ 1 ยังประกอบกิจการร้านทองตามปกติ ทั้งไม่ปรากฏจากทางไต่สวนว่าจำเลยที่ 1 ชักชวนบุคคลอื่นหรือประกาศให้ประชาชนทั่วไปมาร่วมลงทุนกับจำเลยที่ 1 ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า โจทก์ไม่เห็นด้วยที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 รับฟังถ้อยคำเบิกความของผู้รับมอบอำนาจโจทก์ว่า โจทก์กับจำเลยที่ 1 เป็นเพื่อนกันมาประมาณ 40 ปี และลูกจะเรียนต่างประเทศจึงตกลงร่วมลงทุน 5,000,000 บาท เพื่อได้ผลกำไร แล้วพิจารณาว่าเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 นั้น เห็นว่า ถ้อยคำเบิกความของผู้รับมอบอำนาจโจทก์ เป็นข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบให้ปรากฏในสำนวน ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 9 สามารถใช้ดุลพินิจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 9 จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว คดีของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 ไม่มีมูลความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการสุดท้ายว่า คดีของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 มีมูลความผิดฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญาหรือไม่ เห็นว่า การกระทำความผิดฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญา ผู้กระทำจะต้องมีการนำสืบหรือ

แสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี การที่จำเลยที่ 2 ในฐานะทนายความของโจทก์ ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ 1 มิใช่การนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี แต่เป็นอำนาจที่จำเลยที่ 2 กระทำได้ตามที่โจทก์มอบหมายไว้ในใบแต่งตั้งทนายความ หากการกระทำของจำเลยที่ 2 ฝ่าฝืนความประสงค์ของโจทก์ และทำให้โจทก์เสียหายอย่างไร ก็ต้องไปว่ากล่าวกัน เป็นอีกเรื่องหนึ่งคดีของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ไม่มีมูลความผิดฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญา ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

นพพร โพธิ์รังสิยากร · พงษ์ธร จันทร์อุดม · วิชัย ตัญศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/725/2567>